

finansielle Grundlag, hvorpaa Lovforslaget hviler, og indsætter helt andre Størrelser for de Skattebeløb, der skulle komme frem gennem hele denne Foranstaltning. Jeg skal ganske henstille til det ærede Udvalg, om det vil gaa med til Ændringen under Nr. 2, der jo paa en ganske original Maade søger at give fælles Regler for Forbrugsforeninger og Aktieselskaber. Jeg finder ikke, at det er rigtigst at gaa til Forslaget under Nr. 3 om at sætte en bestemt Grænse for Skatteportionen af 1 Krone. Jeg finder, at det er tilstrækkeligt, hvad der herom er fremsat i Regeringsforslaget. Med Hensyn til Ændringen under Nr. 4 til § 12 er det jo et ret vidtgaaende Forslag, idet det vil udelukke den uproduktive Formue fra Bestatningen. Det samme tager Ændringen under Nr. 5 Sigte paa. Jeg kan herom kun sige — det samme jeg udvalgte før — at det er et af de Punkter, som for mig ikke er af nogen særlig, principiel Betydning, om man vil tage den uproduktive Formue med eller ej; men jeg finder ikke, at der for Øjeblikket er nogen Anledning til at opgive, hvad der her er indarbejdet som Helhed i Regeringsforslaget. Hvad Ændringen under Nr. 6 angaar, kan jeg kun sige, at de Regler, der opstilles, og de Beregninger, der ere bragte i Forslag i § 14, ere udarbejdede af Statsanstalten for Livsforsikring, og hvis det er den eneste Indvendning mod dem, at de ere for minutøse og detaillerede, kan jeg ikke deri se noget virkeligt Argument mod, at de ere bragte i Forslag. Det forekommer mig netop at være en Fordel, at der paa dette Omraade er saa detaillerede Regler som muligt. Jeg tror, at det vil lette Benyttelsen i Stedet for, som paastaat, at vanskeliggøre den. De Forslag, der her ere bragte frem, ere ogsaa i høj Grad lempeligere end de, der ere bragte i Forslag i Regeringsforslaget, og der er derfor heller ikke her nogen Anledning for mig til at vælge det ny. Jeg mener heller ikke, at man kan gaa ind paa Ændringsforslag Nr. 7, og sige heller tror jeg at burde anbefale Ændringsforslaget under Nr. 8, hvorved der i høj Grad bliver vendt op og ned paa de Bestemmelser, der foreslaas i Regeringsforslaget. I Slutningen af Ændringsforslaget under Nr. 8 er der jo taget Afstand fra, hvad der nu er gældende under den kjøbenhavnske kommunale Stattelev, nemlig det, at naar der ikke er gjort Indsigelse mod en Statteansættelse, saa forhøjes den næste Aar; men det forekommer mig, at der ikke kan være noget betænkeligt i at følge netop samme Regel som den kjøbenhavnske Lovs. Jeg skal fraraade at man gaar med til en Bestemmelse som

den, der er foreslaet i Ændringsforslaget under Nr. 9, at denne Lov kun skal gælde i 5 Aar. Jeg mener, at naar man gør det betydningsfulde Skridt at gaa med til en Indkomst- og Formuebeskatning og derigennem netop attraar et saa vidtløftigt og vigtigt Øjemed, Opnaelse som det, der er taget Sigte paa, nemlig i væsentlig Grad at lette de overbeholdte Kommuner, saa bør man paa ingen Maade indskrænke denne Foranstaltning til 5 Aar eller til visse Aar, men gøre den varig. Det vil da blive Fremtidens Opgave, hvis der er enkelte Ulemper ved Loven, at afhjælpe dem, men at gøre Loven forvarig, kan jeg paa ingen Maade anbefale.

Ordføreren (Alberti): Jeg maa allerførst bringe den højtærede Minister min Tak for den Stilling, han har indtaget til de forskellige Ændringer, som Udvalget eller i alt Fald Flertallet har stillet. Den højtærede Minister kunde jo, som sagt, give dem næsten alle sin Tilslutning. At dette vilde ske, var vistnok heller ikke noget overraskende for Udvalget, da disse Forslag ere en Følge af de gensidige Forhandlinger, der have fundet Sted i Udvalget ogsaa med den højtærede Minister. Naar Stillingen altsaa er den, at Udvalget eller dets Flertal paa de allerfleste Punkter have kunnet enes med den højtærede Minister, ligger dette jo naturligvis i Karakteren af selve det foreliggende Forslag. Det ligger naturligvis dertil, at dette Forslag i sig selv er affattet paa en saadan Maade og søger at naa et saadant Maal, at man fra de allerfleste Sider her i Tinget paa Forhaand har kunnet være enig om at give det sin Tilslutning og ønske at saa det ført gennem alle de Stadier, det fremdeles har at gennemløbe. Det har fra hele Udvalgets Side, i alt Fald fra mange Medlemmers Side af det Parti, hvortil jeg hører, været om at gøre, at vi stillede os paa en saadan Maade, at vi skaffede saa saa Divergenspunkter som muligt, saa at Lovforslaget kunde forlade dette Ting med en enstemmig eller næsten enstemmig Tilslutning paa de forskellige Punkter, hvor man mente, at en Ordning kunde være nødvendig. Hvis ikke dette Hensyn havde været det ledende i Udvalget, og jeg tør sige, fra de allerflestes Side i Udvalget, vilde der naturligvis have været forskellige Punkter, hvor man kunde have ønsket, at stille sig noget anderledes. Men vi have ment, at, som Forholdene ere, vilde det være rigtigst at tage saa praktisk som muligt paa denne Sag, at tage den jaaledes, at vi kunne haabe, at naar den højtærede Minister træder frem i